

4-ik szám.

Január 22-én 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.-decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr.
Előfizethetni minden postabivatálnál és könyvtárnál.

Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XXI. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram.

Dies illa, dies irae! Ez volt aztan nap! Mirgezs izs vagyom, Ipen mosd gyüvök sandor-utezai szent conciliumrul, hol szent honatyak öszevesztünk miniszteri infalibilitazs felete. Cardinalis Lonyay tartota allocutiót, kilencz hasabot. Ki izata sok szentelt vizet, míg izs baloldali schismaticusok nem akartak neki elhinyi. Hitetlenek, eretnekek, poganyok! Minek meg-hitak ezeket conciliumba?

Hat míg mikor Csernatonni, ex partibus infidelium intizte kirdist index-congregatio elnyöghöz, monszinyore Andrassyhoz szentpiterfillireknek igazhitü hirlapokra forditas irant! Láta mar tekintedezs barátom uram, halcsikot megsozva? No ipen olyan akrobatikus produktiokat csinyalta kirdisre miniszter ő eminenciaja. Nem felelte semit.

Is istentelen szakadarok nem megeligetek ezel a feleletel, de forsziroztak dolgot extremumig. Felalta Dupanlup-Tisza, Renan-Ivanka, Saint

Simon-Simonyi, Hyacint-Iranyi. Stroszmeyer-Schwartz is egyib particularistáki sürgetek feleletet.

Vigre nem birt kialni sok oldalba lögdösist, ranczivalast, lata, hogy nem elkerülheti keserü poharat: felalt. No majd fogja most az leföznyi alkalmatlan tudakozodo patereket.

„Atyamfiui zurban — így kezdet, ignek fordult szemekel segitsigre hiva szent lileket — mondhatnik, hogy nem riszesülte titkos piterfillir-subventioha se esti szent Albert, se Hirmonydo szent József, se kereszteletlen Bors szent Jáncs, de ezen szent helyen nem ilik hazunyi.“

Tyhü! kutyaterring... akarok mondanyi: minden jobb lilek diesir urat! mi az ördögöt... akarok mondanyi, micsoda istentelen dolgokat beszili ez iten? Ülöd le minyar? Ez bizony el arul miniszteri szent miszteriumokat! Jaj, hogy nincs it a kezem ügyiben valami papai fulmen vagy papucs, hogy lesujtanik ütet vele piros barsonyos sedes gestatoriara. Nem halgatyta!

nem liz a, míg tovább beszéli. Jaj, mingyár megüti engemet lapos bulla!

„Micsinyalyak? — folytatott ő — muszaj votam vele. Senki se nem akarta jobboldali infalibilitas melet ingyen írnya. Kelet venyi pinzir. Kinytetve volt kormány ki dobolnyi, hol van ember elado? Akata quantum satis, 25 garas fontya. Így megalakulta fent említett szent háromság. Szemel lathato, kizel megfogható háromság. Olyan trinitas a ki eszik.“

Apage satanas! in eztet nem halgatok vigig, mert nem akarom elevenen elsülyedni po-

kolba szigyentül. Így compromitalnyi partot! Haromszor keresztet csináltam magamra izs, conciliumra izs, egyházszonokra izs, ot felejtetem aulaban paruplit, baranybör kucsmat; szalatom Pest városifekete tengeren keresztül igényest haza becsuktam magamat szigyenkezni, — csak akkor gyütem magamhoz kicsit, mikor iszleltem, hogy tulsagosan megerötetet apostolok lovaimba beleütöte podagra.

Szentsiges barátom uram, ora pro nobis!

Servus servorum.

Tallérossy Z.

Kis tükör.

I.

Legelső miniszter gróf Andrássy Gyula,
Zempléni verebek és a többi úra;
Lajthán innen és tul terjedne hatalma,
Ha — mit esürében rejt — nem volna csak
szalma.

II.

Lónyay Menyhértnek rendin a boglyája,
A hét bátor ember bámulva csudálja,
Indemniti, accis, fináncz, trafik, stempli
Dicsőségét zengi, gratia exempli.

III.

Hováth Boldizsárnak világhírű szinte
Paragraf-csinálta peres labirinthje
Prókátor és bíró ki nem magyarázza,
Ám meg érti hiven Hengelmüller s társa.

IV.

Gorove István ur kedveli az ételt,
Ábrándos reménye váratlanul bételt:
Olyan póstamestert fundála magának,
Kit Egek Majláthhoz kuktának adának.

V.

Gróf Mikó Imréhez kell járnai nagy sáron,
Itt Fiume, Tisza, Erdély is e tájon:
Csatorna és vasut csak nehezen épül,
Langlois és társa váratik vendégül.

VI.

Wenkheim utódául Rajner Palit tette,
A kinek kalpagja nyusztos volt felette,
Négy hónapja ül a miniszteri széken,
Ha Heves nem volna, Barsbecsülne szépen.

VII.

Szegény lett az ország, panasz itt, panasz ott,
Nem telik hivatal, Korgós ur elaszott;
De segít a bajon gróf Fesztetics György ur;
Elaszott Korgós-hoz bájos ypsilon szur.

VIII.

Immáron csupán csak Eötvös maradt hátra,
De hisz ő ezt jámbor simorsággal várta.
Nem Eötvös kell ahhoz, más miniszter, más kor,
A melyben egy akol leend és egy pásztor!

Josephus Sincerus.

Bernát Gazsiáda.

Az uriutezai kávéház előtt nagy koczkás német ruhájú fiatal ember állt a nyáron s egyszerre meglátja őt Bernát Gazsi. Nézi, azután hozzá megy s mondja:

— Uram, siessen rögtön, fusson, rohanjon, meneküljön, mert önnek vége van. Törnek az életére.

— De kérem... hebegé a megijesztett.

— Ne vesztegessen az időt, hanem siessen a belügyminiszteriumhoz passusért, onnét menjen Szérvárra s aztán Schvarcz Gyulának hindosztáni vasutjával szökjék, nem bánom én, akár Jakaterinoszlawba.

— De hát miért? koczkáztatja e kérdést a megnyagott fiatal ember.

— Hát azért, mert itt a kávéházban két angol van s azok 100 font sterlingbe fogadtak, hogy az ön nadrágján még ma három parthie sakkot fognak játszani.

„Két asszony! Most mingyárt rám is kistül a bigamia.

KÓRSZÉLEM.

EGYHÁZFI POLITIKAI FOLYÓIRAT.

Kiadja és eladja, *Igyárviz Virgil.*

Megjelenik:
ha feljön a hava.

Ára:
csak jó pénzen kapható meg.

Szerkesztőségi iroda:
a hol macskamuzsikáltak.

Programm.

Sok humorisztikus, bolond lap jelenik meg Szt. István birodalmában. Miért ne existálhatnék én is?

Igen, én existálni fogok, akármily rettenetes is e motto: „Szólj igazat, s betörök az ablakod.“ Az igazságért fogok harcolni, bárha egy-egy üvegtábla ára (betevéssel együtt) 45 kr. Mit nekem a martirórság a hitért? Jó az Isten, él még Simor, borura derü, lesz még szülő lágy kenyér, aki vesz annak lesz, évnegyedre csak 100 krajczár!

Zsidó is praenumerálhat.

Pest, 1870, hühó 15.

E folyóirat csak vezércikkékből fog kiállani.

Miért? Azért, mert ily talentom, mint én, csak vezérszerepet vihet. Inkább lenni a lovardában első,

TÁRCZA.

Orgona-hangok.*)

I.

Hogyha rongyos vagy, poeta,
És üres nálad a persely:
Nosza lanthoz, pátereknek
Ékes himnusokban verselj!

II.

Hogyha házat akarsz venni
Egyetlen lyukas denáron
Nosza tollhoz, s a püspököt
Dicsérd édig mindenáron!

III.

Ha pedig bolond vagy, s vágyol
Kikiáltott martyr lenni:
Legjobb lesz, lovardába
Dikeziozni odamenni!

Don Pedró Bajuszkádó.

*) Felhívjuk minden jó keresztény ujság figyelmét e kiváló vallásköltőre, ki már eddig is több emelkedett szellemű litániát írt.

mint az országházban utolsó. Ezen maximát tölem lopta Caesar.

Kórszélem csupa vezércikket hoz, ergo az rendén van. De ha a „Hon“ merészkedik, vagy a „Napló“, az más. Hisz itt csupa normatestimoniumban szükölködőinségespaczalisták a kapacitások, kik a katekizmusból azt se tudják, ha a pápa papusa bagariabör-e, vagy fléder? Aztán az ő fizetésökért én a fülem botját sem mozdítanám meg. Jókai minden Honfit fapénzzel fizet. A nemes báró meg azokat, kik mukkani is mernek a gázi után: kergeti a Budapestiközlönnyhöz, ami annyi, mint a Szibériába való deportálás.

Jöjjön hozzánk a ki akar.

Mindenkinek duplapézt adok. És százeszten-dős bucsut. Beesinálom a Szt.-István-társulathoz cédulahordónak. Sőt Szt.-Gergely jeles rendjének keresztjére is adok kilátást.

Viselheti a farsangon kotillonjegy gyanánt.

Iskola ügyeink

Óbuda, és pesti lovarda! Mily különbség!

Ott egy d'Arc Johankából álló hősi nőban-dérium kergeti meg a köziskolázó zsidópogány csöcseléket, emitt meg a himbanditák kiabálják agyon a tisztelt czimü martirnöket. Hogy megver-ték őket! Azaz, a vereséget inkább én szen-vedtem, leginkább pedig az ablakaim.

Azért e kupakkonezilium mégis kifizette magát. Hírhedt ember lettem, s a mi fő, Simor barátom nekem... no de ne dicsekedjünk!

Szóval, e hon közművelődését megmentettem, s az eredmény fölér két macskamuzsikával.

A hírlap:rodalom hajdan és most.

Micsoda bolond dolog, parallellát akarni vonni Deák Ferencz és Asbóth János közt! Valóságos örültség!

Nem is merte még rajtam kívül megpróbálni senki.

A költői lelkületü margör.

Annak idején mindenki jól ismerte Bieska Ferdinándot, a ki egy kávéháznak volt tehetséges margörje. Nem mintha a margörséghez is valami kiváló tehetség kellene, hanem mivel a muzsák homlokokon csókolták Ferdinándot, s — talán vesztére — költői érrel áldották, vagy verték meg.

Most is tudunk belőle czitálni.

— Kontra! — kiáltott valamelyik billárdozó s Ferdinánd rögtön kész volt a rimmel:

— Veresét a pontra!

S mint ki nem csak költ, de kötelességét is ismeri, stantepede pontjára tette a veres golyót.

Ha jó kedve volt, folyt betőle a jőféle kádenczia.

Mikor például, valamelyik játszani vágyó vendégnek nem akadt társa, s így őt, a margört szólította fel: Ferdinánd kezében a dákóval, mielőtt megbontotta volna a piramidli háromszögét, így kezdett énekelni:

Ropog minden izem, csontom,

Mikor a középit bontom.

De én ezt jó szívvel türom,

Hogyha lemegy is a büröm!

T. i. a dákóru.

Egy bálban egy röviden öltözködött hölgybe botlottak bele szemci. Nem késett szíve baját „dalba önteni.“

Honnan jössz, hová mégy szép debardör?

Oh, vald be, mert szemed szur mint a tör!

Látva téged csalfát, a hü margör

Fején bútól feláll minden szál szór!

Persze, a debardör nem érzett kedvet a nagyon is nyílt honnan jössz? hová mégy? valatásra szépen felelni meg. Mindegy, Bieska Ferdinánd nem azért volt zseniális, hogy ne tudta volna magát kárpótolni. Szerelmes lett abba a péklyányba, a kinek az apja tartja azokat a legényeket, a kik sütik azokat a kififéléket, a kiket a vendégek esznek meg a kávéházban.

Ferdinándot is ette, emésztette a szerelem.

Hacsak tehette, telefirkálta a falakat, asztalokat ily sohajtásokkal.

Mint hogy nagyon puha ez a császárszemlye:
Jere hát galambom forró kebelemre.

Vagy:

A kiflinek vége hegyes.

Légy irántam rózsám, kegyes!

Sajnos, hogy czélt nem érhetett, mert a péknek három háza volt, az pedig nem adja oda mindenféle kicsapott diákból került margörnek a házat, vagy a lányát. Ferdinand okos volt és feledett.

Mikor kinevezték a miniszteriumot, Ferdinánd első volt a ki illuminált. T. i. berugott. Ömlött is belőle a vers amint illik:

Ős Buda ornaíru letekintek a szőke Dunára,

És ne remegj már hon, felkel imé a napod.

Mit látok, magyarok, áldás fejekre repüljék,

Honni miniszterek ott üdvözítik a házat!

Pedig nem kapott subvenziót...

Ferdinánd hire terjedt. Bámulták; de épen nagysága buktatta meg. Egy csavargó, ki aval kereste kenyerét, hogy toasztokat mondott versben a sörházakban, kenyéririgységéből versenyre hívta ki De Ferdinánd agyon kádencziázta. Utoljára azt a fogadást ajánlotta neki, hogy ő „mindenre fog verset mondani.“ A lump csavargó ráállott. A fogadás nyilvános volt. Ismét Ferdinándé volt 'a diadal, a legfényesebb mi csak költöt érhet.

— No jól van, szólt a csavargó, utolsó kísérletet téve. Mi a galamb párja?

És kárörvendőleg kaczagott.

Ferdinánd meg volt ölve. Nem tudott rimet mondani. Megvolt ölve, mintha csak a wartburgi dalversenyben lett volna a vesztes. Elkezdett soványodni. Előbb olyan lett mint a dákó. Utóbb mint egy kifli. Ennél már vékonyabb nem lehetett, se görbébb. Tehát meghalt.

Don Pedró Bajuszkdé.

Halbrechts főherczeg.

Katonai szemlét tartott egy főhg. Bámulták a bakák a hadurát, kinek tiszteletére naphosszat állottak künn a nyári napon s végre egyikből kitor az indulat:

— Ejnye komám mégis csak nagy katona lehet ez a Halbrechts főherczeg?

— Lehet is az öcsém — mondja a megszólított — nem látod, mennyi gyenyeralis viszi utána a bátorságot.

Hol vannak a miveltebb erkölcsök ?

Párisban így, végeznek az újságírók, ha bajuk van egymással.

Nálunk meg így. Már csak bizonyos, hogy a mi erkölceink a szelidebbek.

- Mi baja excellentiádnak?
- Nagy bajom van. Miniszter vagyok.

- Ejnye de jó egészségben tisztelhetem méltóságodat.
- Kutwabaj már, nem vagyok már miniszter.

5 rucza 4 emberre.

Kerülgeti az uraság 4 ruczáját a vályogvető cigány; a családostól arra menő, tréfaszerető uraság meglátja őt.

— Na cigány, kell-e rucza?

— Hogy ne kine mán, ides nacságos urám?

— Na ha ötünk közt ezt a 4 ruczát élve egyformán elosztod, kapsz egyet belőlük. A cigány kapott az alkalmon s kis vártatva mondja.

— A nacságos ur, még a nacságos aszony meg egy rucsa: azs három. A nacságos ifiur, meg a nacságos kis aszony meg egy rucsa: azs három. A cigány meg két rucsa: azs is három.

Levél Katarójlól.

Isten velünk!

Kedves apám, anyám és hugom böske!

Nem tom mér fujjátok az küet annyira én el-lenőm miután én ártatlanabb vagyok az gilice madárnál, mert annyi hibát se vádulok magamra mint az körmöm feketée, most iratom az harmadik levelet annélkü, hogy egynek is megküttétek vóna mássát.

Bizony igaza van az tambur faramutyinak kinek szólás mondása, hogy „hamis a nimet míg csak meleg“, mert betudi csapni még a morláknak is, valamennyi lerakta má a fegyvert, kivéve egy vármegyét kit ugy hinak, hogy „kirívós“ a rosz seb egye ki tüből a gyükerit a szörös nyévü népjinek ugyan kiré a többi közü mai napság is, bizony kár, hogy bőr van a pofájukon! — Az 66 beliek azt beszélik, hogy a háboru a prajzzal bivaj bornyu vót az mostanihó, mert ott legalább dej jó ferflegolták az embert.

Mikor az uj gyenyerarís gyütt azt beszétek jobbra bóra, hogy egy egész krikszkaszát hozott magával, azt gondoltuk, hogy hébe korba egy kis dufla lérung bejár maj nekünk, az ám a rosz seb köszörülje lapisra, a digák kapták ki, mérazér, hogy ribilliót csaptak, no de nagy nehezen lecsellapították őket, és mikor apfirolták az fegyvereket a mi cukunknak is oj bolondos kedve gyütt, hogy minden gavalétán meggyujtottak egy egy gyertyát azt gondolták az umsit emberek, hogy mi maj azonnal egy svengolást fogunk csinálni el Kataróból. Pedig bizony magam is szeretném ennek az ócska fesztungos városnak azt mondani, hogy Adio öreg. Hát osztán kinek van elig kurázsija azt mondani, hogy nálunk

nincs elég haza ésszabadság szeretet háj'sz mind egyik haza és szabadságra menni akar!

Csak azt egy ujságot irhatom most, hogy le-akarik hozni ide a Lik Istvány huszárokat és a Svartz ember vasas nimeteket, de mit csinálnak itt a lohakkal?

Most pedig miután az ócska esztendő má éfogyott és egy uj gyütt hejette fogadják szivem álogául azon kívánatomat, hogy az uristen sajnáljon kenteknek folytomos egéséget.

Hát otthon, hogy vág a bajusz? Itt bizony lefelé! anyi a sok deszkakalapú kanfüstös, hogy akár tengert lehetne rekeszteni velük.

Maradok édös fjakok tovább is

Johán K. m. k.

cs kir. virtikli köztítész az erczherceg Franz Károly Regimentyibe.

Műszótár:

Vádulok = vállalok; betudi csapni = rászedi; dej = kevencz baranya-somogyi tájszó; gavaléta = kavalette = ágyláb; umsit = ungeschickt = ügyetlen; Lik Istvány = Lichtenstein; svartz ember = Schwarzenberg; sajnálni = szánni; hogy áll a bajusz? = bakamüszó: hogy vagyunk?

Jobb párti Péter.

(Pierre Bonaparte)

Vitéz Parti Péter

Nagy a te kurázsid,

Hogy ha princez nem volnál,

Nem is volna gázsíd.

De mivel herezeg vagy

A „Haute Cour de Jusztice“

Drága löporodét

Ad csak egy kis — füstpinzt.

Hej ha füst nem volnál

— Oly roszak a népek! —

Uram bocsá' bünöm:

Tán fel is kötnének.

Maró Tibor.

Variációk

azon téma felett, mért nem munkatársa a kormány hivatalos élelplájának Andrássy miniszterelnök?

Maga Andrássy szerint: mert nem ér rá viczezeket csinálni.

Dobsa szerint: mert nem tud vicceket csinálni.

Hrabár Manó szerint: mert jó vicceket tud csinálni.

Szalay szerint: alkalmasint azért, mert ez az ujság alkalmasint peesovics.

Csanády szerint: mert szégyenli.

Horváth Mihály szerint: mert ötleteire másutt van szükség.

Csiky szerint: mert nem tud magyarul írni.

Borsszemjankó: „de bizony csak munkatársa.“

Hány lába van a légynek ?

Ákármint kérdeztek az orvosnövendéktől a ezen-zurán, nem tudott semmire megfelelni. Végre boszankodva kérdi a tanár:

— Mondja meg hát, domine spectabilis, hogy hány lába van a légynek ?

— Négy! feleli a szigorló, kapva a könnyű kérdésen.

— Nem annyi, felel vissza a tanár.

— Nyolcz! mondja a szigorló zavarba jöve.

— Nem annyi, feleli ismét a tanár.

Az orvosnövendék sehogysem tudta kisütni a hatot, hanem ezzel vágta ki magát, hogy:

— Kérem alássan, nem lehetett megolvasni. Mindig mozgatja.

Bars-szemjankó-Vármegye.

I.

Pólyádban nyugoszol kis Bors-szem-Vármegye, mondják.

Hogy ha elhagy pólyád, akkor lesz igazi gyermek.

Szép hegedű-szóval altatgál téged az ispány ; Szülldnek meddő emlőjén vékony a kosztod.

Farkas-fogra került az igazság, e kicsi bárány

Hogy ha szökik ne csodáld, a bitóra jut igyenest az.

II.

Rosz termésed volt az idén Bors-vármegye, hidd el

Konkoly lett még a tisztabuzád is — arasd.

Maró Tibor.

Rapsodies hongroises.

Magosan repül a Daru — egész a francia miniszterségig...

Haragszik — Bars-szemjankó-vármegyének mind a három követe — mert nem szól...

Ne haragudj — pater Capalti Strossmayerre sokáig, El nem hagylak — édes vármegyém míg a nyakig érő sár meg nem fagy...!

M. T.

Illetékes nyilatkozat.

Hosszas tapasztalataimra támaszkodva, melyekből alkalmam nyílt meggyőződnöm, hogy az ujság-subventio nem a miniszter-elnöki sajtóirodára megszavazott költségből, hanem a rendelkezési alapból kerül ki: kénytelen vagyok kinyilatkoztatni, hogy az országgyűlésen a hírlapok subventióját nem a sajtóiroda, hanem a rendelkezési alap tárgyalása alkalmával kellett volna felemlíteni.

A „Reform“ szerkesztője.

Pótnyilatkozat.

Mi meg kijelentjük, hogy a subventiót sehol sem kellett volna fölemlíteni.

Az a „harom“ lap

Buffetiádak.

— Két képviselő beszéde a szerdai gyűlés után.

Egyik. Te! ugyan megjárta ma Lónyay. Több mint öt perezig keresgélt széket, asztalt és piros táskát, míg végre talán épen az Andrassy táskájában kapta meg a keresett ujságot.

Másik. Az még semmi barátom. Sokkal jobban megjárta Andrassy, mikor a subventionált sajtó végett interpellálták s egy félóraig kereste a feleletet, — s végre sem találta.

Egyik. Talán ő meg a Lónyay táskájában találta volna meg.

— Tudjátok? melyik volt a legjobb élez Berzenczey multkori beszédében? Az a melyet véletlenül mondott. Mikor arról beszélt, hogy a magyar miniszterium drágább, mint a lajthántuli, valaki a tul oldalon felkiáltott, hogy „de jobb is“! „Kérem, azt nem mondtam!“ kiáltja vissza Berzenczei.

— A mult héten esuda történt. Gyulai Pál, mint esküdtszéki elnök vezetése alatt egy ellenzéki lappal szemben fölmentő ítéletet hoztak.

Lehetetlen, hogy Gyulai maga separatum votumot ne adott volna!

— Hallottátok, hogy baloldali miniszterünk is lesz. Legalább egy józsefvárosi polgár így okoskodott társai között, hogy ha már a horvátok is kaptak egy minisztert, a baloldalnak is dukál legalább egy.

— A pénzügyminiszter szerdai beszédében ugyancsak megróttá azon képviselőket, kik a törvényhozás drága idejét vesztegetik. Igaza lehet; csak-hogy ő exczellentiája épen három órát, tehát 1800 frt ára időt vesztegetett el? Azt hisszük, leginkább a pénzügyminiszter urnak kellene elől járni jó példával a takarékoságban.

A képviselő házban nem rég egy ülésnek egész folyama alatt olyan nagy lárma volt, hogy — még Paczolay lélekzését és Pulszky mosolygását sem lehetett meghallani.

Az álarczos bálban — beszéli egy képviselő — egy maszk annyira elszégyelte magát valamiért, hogy minden vére álarczába tódult.

Hol az isten?

A 37. sz. József fhg nevét viselő ezred majd minden magyar tisztje átment a honvédekhez s a legénység nem a legjobb szívvvel vette, mondhatni haragudott érte.

A nyári nagy gyakorlatok alatt az iszonyu meleg s fáradság által eltörődve felkiált az egyik baka.

— A ki ragyogása van, már nincs Isten!

— Dehogy nincs — vigasztalja a pajtása, — csakhogy hát é' transferáták a honvédekhez azt is.

Dementi.

A „Hon“ azt mondja, hogy József főherczeg ur az irói segélyegylet báljára meghivatván, így felelt: „magam eljövök, de mi a feleségemet illeti, annak nem szabad kocsikázni.“

Hiteles kutfőből nyert értesülés nyomán a „Hon“ e híret célzatos ferdtésnek kell neveznünk. Ő főnsége ugyanis, ismeretes alcuthi dialektusával betűrül betüre így szólt: „magam elgyüvök, de a mi feleségemet illetyi, annak nem szabad kocsikáznyi.“

Az „Üstökös“ eredeti okmánytárából.

A következő folyamodás 300 példányban osztott szét az aradi képviselő bizottmányi tagok közt:

Mélyen tisztelt bizottmányi képviselő ur!

A folyó évre üresedésbe jött Bibits alapítványi ösztöndíjnak az aradi gymnasium 3-dik osztályában tanuló fiam Árpád részerei megnyerhetését — attól az 1868-ik évi pályázatkori elesése miatt — ujonnan kérelmezvén, ismételve bátor vagyok felebaráti szeretetéhez járulni azon bizalomteljes kéréssel: miszerint igazságos és méltányos figyelembe vévén azt:

1-ször, hogy gyermekeimnek — kiknek csak láttára megesik az ember szive — e drága hon öröme való neveltetése atyai keblemen csügg.

2-szor, hogy őket teljes szegénységem miatt kiképeztetni képtelen vagyok.

3-szor, hogy fiam Árpád — épen a honalapító Árpádnak egyenesen leszármazó, s a nagy ármeniai vérrrel kevert utódja — az 1. alatt másolatban csatolt iskolai bizonyítvány szerint magát megjavította s egyetlenegy tanórát sem mulasztott — őt a pályázat felett is folyó évi január hó 20-dik napján tartandó megyei bizottmányi ülésen, ez alkalomra csak is őt ösztöndíj egyikének elnyerhetésében **hat-hatós** pártolása alá venni s a bizottmány tisztelt tagjainak **ajánlani** is méltóztassék, nehogy abból szegény fiam kicseppenjen; **különben kényszerülve leszek az egész gyermek sereget egy nagy gyapjuzsákba pakolni, s a nevelésügyi miniszter urnak zöld asztalára lerakni.**

honfui tisztelettel

X. Y.

most már nemsokára 10 élő gyermek atya a hazáért!

 Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAIMÓR.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomt. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

Leszállított áron!

szerezhetők általunk következő jó munkák.

Asboth János, egy bolyongó tárczájából 2 köt. (3 frt.) csak 1 frt. 40 kr.

Hámos Gusztáv és Kubinyi Lajos. Uti jegyzetek nyugateurópai fővárosaiban (1frt 75) csak 50 kr.

Spitzig Izig naptár 1867-re (90 kr. csak 40 kr. — ugyanaz 1868-ra (90 kr.) csak 40 kr.

(az 1870-iki évfolyamból még mindössze 30 példány létezik.)

Kassay Adolf, az új polgári perrendtartás magyarázata a törvény eredeti szövegével (1.50) csak 80 kr.

Huszt Jenő, ábránd és való beszélfüzér 2 kötet (2 frt.) csak 90 kr.

Minden bárhol és akárki által hirdapokban vagy külön jegyzékben hirdetett munkák is *ugyanazon* áron szerezhetők. Raktárunkon az irodalom minden ága van képviselve, és folyton található egy gazdag választék minden tudományaknak.

Ódondászatunk számára jó munkák jutányos árak mellett, mindenkor vétetnek vagy mások ellen becsérlettnek.

Vidéki megrendelések legpontosabban teljesítettnek, **könyvjegyzékekkel** kívánatra ingyen és bérmentesen szolgálunk.

Rosenberg testvérek,

bel- és külirodalmi könyvkereskedése és nemzeti ódondászata (antiquarium.)

Pesten, egyetem-utca 2-ik szám, a hazai pesti takarékpénztár új épületében.

MACH és STEIN

bel- és külirodalmi-könyvkereskedésben

10

Pesten, Dorottya-utca 3-ik szám.

A következő figyelemre méltó munkák folyvást kaphatók:

	frt. kr.		frt. kr.		frt. kr.
Adatok a XI. zászlóalj történetéhez, tekintettel az erdélyi 1849—49-ki eseményekre. Egy honvéd magánjegyzetei.	— 50	Gáman Zs. Helység névtár. Erdély (és a Partium) minden községének betűrendes névsora.	— 80	Papp Miklós. K. Az 1735-ki zendülés története. Tört. korrajz a 18. századból.	1.20
Erdélyi történelmi adatok. Szerk. és kiadja gróf Mikó Imre. 3 kötet. Minden kötet 1 frt 60 kr. Ugyan ennek 4 kötete. Kiadja az erd. muzeum-egylet. Szerk. Szabó Károly.	3.—	Kiss M. Történelmi gyönyökök. Betűrendes sorban. Kötve.	1.60	Sándor F. Okmánytár Erdély legújabb jogtörténelméhez. 1848—65. összeszedve.	2.—
		Kőváry L. Erdély építészeti emlékei „Erdély régiségei“ 2. bőv. kiadása. 30 fametszvényvel.	4.—	Vass F. Erdély a rómaiak alatt. Az erd. muzeum-egylet által a Haynald-díjjal jutalmazott pályamunka. Erdély térképével.	1.50
		Kőváry L. Erdélytörténelme. 6. kötet. — Erdély története 1848 - 49-ben. —	2.—	— Emléklapok Kolozsvár előkórától.	k —.40
		Laboulay E. Az állam és határai. Francziából ford. Molnár A.	60		

Pest, Dorottya-utca 3-ik szám.

A

franko magyar bank váltó-üzlete

feldunasor Nákó-ház, a lánczhiddal szemben
megnyittatott 1870 január 1-én,
ajánlja magát mindennemű **állam, és iparpapírok, sorsjegyek, elsőbbségi és földtehermentesítési kötvények, arany és ezüstpénzek, idegen pénzjegyek** stb, eladására és megvételére, a napi árfolyam szerint.

Tőzsdei rendeletek a Pesti vagy idegen tőzsdékre, legpontosabban, a **legcsekélyebb provisió számítása mellett** fogatosítottatnak.

Egyuttal bátorodik a t. cz. közönségnek tudomásul adni, hogy sorsjegyeket részletfizetés mellett elád, s társaságokat a legkedveltebb osztrák sorsjegyekre rendez.

Igérvények mindennemű sorsjegyekre minden huzásra kaphatók.